

GEEL – Met de zonnige dagen in het verschieft prijken de luchtballonnen 's morgens en 's avonds weer stijlvol aan de hemel. Als sierlijke silhouetten drijven ze in de richting waarin de wind hen blaast. Voor de ballonvaarders is het vanaf mei werken geblazen. Ballon en mand in- en uitladen, gas tanken, passagiers aan boord halen. Vaak zeven dagen zeven. "Hoe meer ik vaar, hoe groter de verslaving wordt," lacht Ives Lannoy (38 j.) uit Geel, al tien jaar professioneel vaarder. Met meer dan duizend vluchten op zijn naam kan je hem dus rustig een *ballonjunkie* noemen.

Ballonvaren is een verslaving

■ **Je noemt ballonvaren een verslaving. Is dat niet een beetje overdreven?** Ballonvaren is een gevoel, een passie. Je geeft je volledig over aan de natuur. Je kan stijgen en dalen om zo andere luchtlagen op te zoeken. Maar verder bepaalt de wind waar je naartoe drijft. Je kan ongeveer wel voorspellen waar je zal landen, maar als je honderd keer van op dezelfde plek opstijgt, zal je honderd keer op een andere plaats landen. Dat maakt het zo avontuurlijk. Elke keer opnieuw is het een uitdaging. En het is ook heerlijk rustig daarboven in de mand. Ik heb nog een tweede passie: het weer en dat is onlosmakelijk verbonden aan ballonvaren. Plotse weersveranderingen zoals bijvoorbeeld een warmte-onweder in de zomer kunnen je in moeilijkheden brengen.

BOEK WAS HET BEGIN

■ **Kan iedereen zomaar met een ballon de lucht in?** Je moet een licentie hebben van het Bestuur der Luchtvaart. Die krijg je pas na een opleiding, een medische keuring en minimum zeven solovaarten. Op advies van een examiner krijg je dan al dan niet een *private pilot licence*. Om nadien een commerciële licentie te halen zodat je ook passagiers mag meenemen, moet je nog eens minstens 50 bijkomende uren varen. Daarnaast moet je een radiolicentie van het BIPT hebben zodat je in staat bent om in de buurt van een luchthaven contact op te nemen met de verkeersleiding. Veel mensen zien een ballon en zeggen: dat wil ik ook doen. Maar zo eenvoudig is het dus niet. Eigenlijk weet je niet goed waaraan je begint wanneer je ballonvaarder wil worden.

■ **Hoe ben jij dan in het vak gewaaid?** Mijn ouders hadden – en hebben nog altijd –

een antiekwinkel in Brugge. Ze hebben veel oud publicitair materiaal en oude boeken. Ik ben ooit begonnen lezen in een boek over luchtballonnen en ben daardoor gepassioneerd geraakt. Ik heb toen een vlucht voor mezelf geboekt en gezegd: dat wil ik ook ooit doen. Ik ben dan mee beginnen helpen bij dat bedrijfje en heb nadien mijn oefenlicentie behaald. Ik kreeg toen ook de kans om een luchtballon te kopen van een ballonvaarder die stopte. Probleem was dat ik nog geen toelating had om zelf mensen mee te nemen. Ik huurde toen een andere ballonvaarder in om toch met volk te kunnen varen en zo de investering terug te verdienen. Ondertussen telt mijn bedrijfje zes ballons die in principe samen de lucht in kunnen.

■ **Op tv krijg je wel eens beelden te zien van een ballon die aan de spits van een kerktoeren hangt of van een onzachte landing. Is er gevaar mee gemoeid?**

Je kan niet uitsluiten dat er iets misgaat. We zijn allemaal mensen en kunnen dus fouten maken.

Daarnaast werk je met een machine en die kan in theorie stuk gaan. Om dat te voorkomen gebeurt er twee keer per jaar een nazicht in een speciale werkplaats en voert één keer per jaar een inspecteur van het Bestuur der Luchtvaart een technische controle uit op het materiaal.

Enkele jaren geleden is inderdaad in Gent een ballon tegen een kerktoeren gewaaid, het gevolg van een bekend weerfenomeen. In de zomer warmt een stad fel op; 's avonds volgt een afkoeling. De warme lucht stijgt en er wordt koude lucht uit de omgeving aangezogen. Dat zorgt voor enorme turbulenties. Als je daar met je ballon in terechtkomt, krijg je problemen.

HOFFELIJKHEID TELT

■ **En heb je zelf al zulke dramatische situaties meegemaakt?**

Het ergste gebeurde in het noorden van Portugal. We stegen op met een paar knopen wind en goede weersvoorspellingen. Na enkele minuten begint het te waaien met rukwinden tot 120-140-150 km per uur. Bovendien vlogen we boven een erg onherbergzaam gebied. We zijn onmiddellijk beginnen zoeken naar een landingsplaats, maar dat was niet evident. Uiteindelijk zijn we op een flank van een berg kunnen landen nadat we 10 minuten tegen de turbulenties hadden gevochten. Zelfs mensen uit de buurt zijn ons toen komen helpen. Ik heb toen gezegd: dit wil ik geen twee keer in mijn carrière meemaken. Maar eigenlijk komen die noodsituaties zelden of nooit voor.

■ **Hoe is ondertussen de relatie tussen ballonvaarder en boer, want dat zijn van oudsher geen beste maatjes?**

Dat wordt fel overdreven in de media. We proberen sowieso nooit te landen in een wei met dieren in. Als we moeten landen op een bezaaid veld, wordt meteen de schade opgemeten en vergoed. We hebben ook altijd een pakketje of een fles wijn bij om de boer te bedanken om zijn wei te gebruiken. Vooraleer de begeleiders de wei ingaan, proberen ze in de buurt altijd eerst de landbouwer te vinden om hem toestemming te vragen. Het is een kwestie van hoffelijkheid en stel je je als ballonvaarder zo op, dan heb je vrijwel nooit problemen.

www.ballonnetjevaren.be

Tekst: Paul Huysmans

Onderox-lezeressen winnen ballonvlucht

GIERLE – Derde keer, goede keer. Met het Onderox Terrassenspel tijdens de vorige zomer won het echtpaar Van Gils uit Ravels een ballonvlucht voor twee personen. Niet zij – “dat vinden we toch wel wat te eng” – maar hun dochter en een goede vriendin mochten vrijdag 11 juni de lucht in met Ives Lannoy van het gelijknamige Ballooning Team uit Geel. Door het slechte weer waren twee eerdere afspraken uitgesteld. Deze keer ging het wel door en het werd een onvergetelijke ervaring.

Plaats van afspraak is een voetbalterrein aan de Lilse Bergen in Gierle. De familie Van Gils heeft een heel clubje meegebracht om de twee winnaars uit te wuiven: dochter Carolien en Josette Theeuwes uit Zevendonk. Ook Frans, de man van Josette, stijgt mee op. Hij kreeg de ballonvlucht cadeau voor zijn zestigste verjaardag. “Wij blijven liever met onze voeten op de grond,” zeggen Agnes en Jack Van Gils. “Daarom gaven we onze prijs door aan onze dochter en aan mijn beste vriendin. Zij hebben trouwens ook meegedaan met het Terrassenspel en met de Onderox Zomerfietstochten.”

Josette: “Dit is altijd al een droom geweest. Dit wou ik eigenlijk al heel lang.” Ook dochter Carolien is vol verwachting: “Elke keer als ik zo’n ballon in de lucht zie hangen, denk ik: hoe zou dat daar boven zijn?” In totaal zullen ze vanavond met acht passagiers opstijgen.

Voor het zover is, dient de mand afgeladen, de ballon uitgerold en gevuld met lucht. Na een uurtje staat alles in gereedheid om te vertrekken. Iedereen klautert aan boord en langzaam gaat de ballon de hoogte in. Zowel op de grond als in de lucht wordt enthousiast ge-

zwaaid tot mensen niet meer dan stipjes zijn.

De ballon drijft langzaam af richting zuiden. Na ruim een uur staat iedereen weer aan de grond, in de buurt van de Ring in Geel. “Het was zonder meer geweldig,” jubelen Josette en Carolien. “We zijn zelfs door de wolken gegaan en boven de wolken gaan vliegen. In de verte zagen we verschillende andere ballons. Het uur was zo voorbij en ooit willen we dat zeker nog eens doen. We hadden het geluk van een zeer ervaren piloot te hebben die de mand zeer zacht op de grond zette. Want eerlijk gezegd: voor die landing hadden we nog het meeste schrik.”

www.ballonnetjevaren.be